

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH300036
NAZWA OBSZARU Zamorze Pniewskie

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH300036	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Zamorze Pniewskie

1.4. Data opracowania 2008-08	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-03
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 4 marca 2022 r. w spr. soo Zamorze Pniewskie (PLH300036)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
16.2028

Szerokość geograficzna
52.5136

2.2. Powierzchnia [ha]:

305.34

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL41	Wielkopolskie
------	---------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3140			81.7		G	A	C	C	C
6510			1.53		M	D			
7140			58.62		M	A	C	A	A
9170			20.15		M	B	C	B	C
91E0			34.8		M	B	C	B	C
91F0			19.84		M	B	C	B	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki	Populacja na obszarze	Ocena obszaru

Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D		A B C		
						Min	Maks				C R V P	Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1188	Bombina bombina			p	150	150	cmales		M	C	B	C	C	
M	1337	Castor fiber			p				P	M	D				
P	6216	Hamatocaulis vernicosus			p				R	M	C	B	C	C	
P	1903	Liparis loeselii			p					M	C	B	C	C	
M	1355	Lutra lutra			c				P	M	D				

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	65.68
N06	28.74
N12	5.59
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obiekt obejmuje pojeziorne torfowisko mszarne położone pomiędzy dwoma istniejącymi jeziorami, tj. Jeziorem Dobrzyczo (Lubosz Wielki) na zachodzie (wchodzi w skład obszaru) i Jeziorem Pniewskim na wschodzie, pozostającym poza obszarem Natura 2000. Teren torfowiska otoczony jest głównie lasami liściastymi o charakterze olsów i łągów. W południowej części znajduje się zarastające jeziorko (Jezioro Zamorze).

Jezioro Zamorze o powierzchni ok. 2 ha i głębokości maksymalnej 1,5 m jest jeziorem ramienicowym w umiarkowanym stanie troficznym. Zaawansowane jest w procesie wypłykania i zanikania. Zbiornik wyróżnia się z absolutną dominacją łąk ramienicowych *Nitelospidetum obtusae* i *Charetum hispidae*. W obrębie lustra wody stwierdzono również wielkopowierzchniowe płaty *Nymphaeo albae*-*Nupharetum luteae*. Jezioro reprezentuje rzadki typ humusowy (alojotroficzny), ze znaczną koncentracją rozpuszczonych substancji humusowych pochodzących z rozległych stref torfowiskowych i bagiennych przy zasadowym odczynie wody i wysokich koncentracjach wapnia w wodzie. Powierzchnia łączna łąk ramienicowych wynosi ok. 1,7 ha.

Ramienice przerastają całą powierzchnię lustra wody zbiornika. Łącznie w zbiorniku stwierdzono 6 gatunków ramienic: *Nitellopsis obtusa*, *Chara tomentosa*, *Chara hispida*, *Chara intermedia*, *Chara tenuispina* (strefa brzegowa), *Chara virgata* (BULIGL, 2016). Ogółem, na torfowisku otaczającym Jezioro Zamorze obserwowano 16 zbiorowisk wodnych i bagiennych z klas *Charetea fragilis*, *Potametea*, *Littorelletea uniflorae*, *Phragmitetea australis* i *Scheuchzerio-Caricetea fuscae*. Dwanaście z nich uznawanych jest za rzadkie i zagrożone wymarciem w Wielkopolsce (Brzeg i Wojterska, 2001). Są to, m.in. *Sparganium minimi*, *Sphagno-Utricularietum intermediae*, *Sphagno apiculati-Caricetum rostratae* czy *Menyantho-Sphagnetum teretis*.

Jezioro Dobrzyczno (Lubosz Wielki) posiada powierzchnię ok. 91 ha i głębokość maksymalną 29,2 m. Jest to eutroficzne jezioro o rozległych płycznach z obecnością łąk ramienicowych. Na szczególną uwagę w jeziorze zasługuje obecność bardzo rzadkiego i silnie zagrożonego w skali Europy i świata przedstawiciela ramienic – *Lychnothamnus barbatus*. Współcześnie gatunek ten znany jest jedynie z około 30 stanowisk na świecie. W Jeziorze Dobrzyczno *Lychnothamnus barbatus* tworzy skupienia o powierzchni ponad 4 ha, co jest dużym ewenementem w skali kraju. W jeziorze tym stwierdzono również inne gatunki ramienic: *Chara rudis*, *Ch. filiformis*, *Ch. hispida*, *Ch. virgata*, *Ch. contraria*, *Ch. tomentosa* i *Nitellopsis obtusa* (Joniak i in., 2018). Wzdłuż prawie całej linii brzegowej jeziora silnie rozwinięta jest roślinność szuwarowa zdominowana głównie przez *Phragmites australis* i *Typha angustifolia*. Nielicznie występuje *Cladium mariscus*. Zlewnia tego zbiornika jest rolnicza (intensywne rolnictwo) i prawie bezdrzewna. Jezioro (śródmiejsze) cechuje się wysoką trofią, a szczególnie silną mineralizacją wody, bardzo niską widzialnością oraz wysokim stężeniem potasu i sodu pochodzenia rolniczego oraz warunkami beztlenowymi w hypolimnionie jeziora. Wysoka liczebność fitoplanktonu zwłaszcza, znaczny udział sinic, wiosną oraz latem.

W 2008 roku wstępnie rozpoznano bryoflorę liczącą 75 gatunków mszaków. W centralnej części obszaru stanowisko *Hamatocaulis vernicosus*. Obserwowano także m.in. 10 gatunków z rodzaju *Sphagnum*. Wiele mszaków należy do rzadkich i chronionych w Polsce. Na uwagę zasługują takie gatunki jak: *Sphagnum angustifolium*, *Sph. capillifolium*, *Sph. flexuosum*, *Sph. russowii*, *Sph. teres*, *Sph. squarrosum*, *Sph. fallax*, oraz *Polytrichum commune*, *Scorpidium scorpioides* czy *Dicranum scoparium*.

Spośród roślin naczyniowych zanotowano dotąd ponad 130 taksonów. Spośród nich do gatunków zagrożonych wymarciem w Wielkopolsce należą (w nawiasie kategorie zagrożenia w Polsce za Kaźmierczakowa i in., 2016): *Calamagrostis stricta* (NT), *Carex limosa* (NT), *Cladium mariscus* (NT), *Drosera rotundifolia* (NT), *Liparis loeselii* (VU), *Sparganium minimum* (NT), *Utricularia intermedia* (VU), *Utricularia minor* (NT).

4.2. Jakość i znaczenie

Jedno z większych i dobrze zachowanych torfowisk mszarnych w Wielkopolsce. Na terenie torfowiska stwierdzono:

1. Dwa gatunki z Dyrektywy siedliskowej: *Liparis loeselii* i *Drepanocladus vernicosus* (= *Hamatocaulis vernicosus*).
2. Siedem typów siedlisk wymienionych w załączniku I, w tym dobrze zachowane torfowisko przejściowe.
3. Przynajmniej 12 zbiorowisk roślinnych zaliczonych w Wielkopolsce do rzadkich i zagrożonych.
4. Florę naczyniową liczącą ponad 130 gatunków, w skład której wchodzi gatunki zagrożone w Polsce i w Wielkopolsce oraz chronione w naszym kraju. Łącznie notowano ich 21.
5. Bogatą florę mszaków, w skład której wchodzi ponad 75 gatunków, wśród których 18 podlega ochronie w Polsce bądź znajduje się na krajowej czerwonej liście. Na szczególną uwagę zasługuje *Drepanocladus vernicosus* (= *Hamatocaulis vernicosus*).
6. Niezwykle cenną florę ramieniową liczącą 9 gatunków, z których większość znajduje się bądź na krajowej, czerwonej liście, bądź podlega ochronie. Niezwykle cenne jest stanowisko *Lychnothamnus barbatus*, gatunku bardzo rzadkiego i wymierającego w skali kraju i świata.

3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic (*Charetea fragilis*) Siedlisko 3140 w obszarze Natura 2000 jest dobrze udokumentowane materiałami archiwalnymi, które potwierdzają występowanie ramienic w obrębie obu zbiorników, tj. Jeziora Zamorze i Jeziora Dobrzyczno: okazy zielnikowe ramienic z lat 50. XIX wieku, praca dyplomowa z lat 80. XX wieku (pod kierunkiem prof. I. Dąbmskiej) i późniejsze opracowania w formie publikacji naukowych (Sugier i in. 2009, Gąbka i in. 2010). Żadne doniesienia naukowe nie potwierdzają występowania w obszarze Natura 2000 siedliska 3150. Jezioro Zamorze to płytkie zaawansowane w zarastaniu i wypłycaju jezioro ramienicowe (głęb. maks. 1,5 m), wypełnione półpłynnymi osadami w postaci gytyi wapiennej. Powierzchnia lustra wody (w porównaniu do inwentaryzacji z 2013 roku i badań wcześniejszych np. Gąbka 2004), nie uległa zmianie i wynosi 2,1 ha.

Zlewnia bezpośrednia jeziora torfowiskowo-leśna, w dalszej odległości rolnicza – intensywnie użytkowana. Jezioro otoczone jest mozaiką szuwarów (w tym mszarnych) i minerogenicznych, mezo- i oligotroficznych umiarkowanie kwaśnych oraz subneutralnych mszarów. Zarówno roślinność emersyjna i (na części powierzchni) imersyjna aktualnie znajduje się w zaawansowanej fazie zarastania przez łozowiska *Salicetum cinereae*. Te ostatnie, wraz z szuwarami trzcinowymi, tworzą zwartą strefę buforową basenu wodno-torfowiskowego, oddzielającą zbiornik ramienicowy i torfowiska mszarne od formacji leśnych. W wodach dominuje zespół *Nitellopsidetum obtusae*. Powierzchnia łączna łąk ramienicowych wynosi ok. 1,70 ha, a siedliska przyrodniczego 2,10 ha. Ramienice przerastają całą powierzchnię lustra wody zbiornika. Łącznie w zbiorniku stwierdzono 6 gatunków ramienic: *Nitellopsis obtusa*, *Chara tomentosa*, *Chara hispida*, *Chara intermedia*, *Chara tenuispina* (strefa brzegowa), *Chara virgata*. Stan siedliska na tym zbiorniku oceniony jako właściwy (FV) (BULiGL, 2016).

Natomiast Jezioro Dobrzyczno to dimiktyczne jezioro morenowe o powierzchni 90,85 ha i znacznej głębokości (maksymalna 29,2 m, średnia 9,4 m). Kształt misy nieregularny, wydłużony ze stosunkowo szeroką strefą szuwarową gęsto poprzecinaną przez dojścia wędkarskie i liczne pomosty. Brzegi łagodne. Zlewnia zbiornika w znacznie mierze rolnicza. Jezioro okresowo przepływowe, posiada połączenie hydrologiczne z sąsiednim Jeziorzem Luboszek i dopływ kanału Mogilnica Górna – przepływ z Jeziora Pniewskiego przez kompleks torfowiskowy Jeziora Zamorze. Od 2013 roku Jezioro Dobrzyczno monitorowane jest jako siedlisko 3140 i wykazywane w poszczególnych raportach rocznych dla GIOŚ (Gąbka 2013; Joniak 2017). Jezioro Dobrzyczno znajduje się w stanie „mętnowodnym” z utrwalonymi zakwitami sinic. W monitoringu siedlisk przyrodniczych Natura 2000 w roku 2013 i 2017 uzyskało ogólną ocenę stanu zachowania U2 – stan zły (powierzchnia siedliska – FV; specyficzna struktura i funkcje – U2; perspektywy ochrony – U2). Powierzchnia łączna łąk ramienicowych stanowi około 4,5 ha, natomiast siedliska przyrodniczego 79,60 ha. Ramienice (głównie *Lychnothamnus barbatus*) przerastają płytkie strefy graniczące z szuwarem. Największe skupienia wokół półwyspu (S część jeziora). W jeziorze tym stwierdzono również inne gatunki ramienic: *Chara rudis*, *Ch. filiformis*, *Ch. hispida*, *Ch. virgata*, *Ch. contraria*, *Ch. tomentosa* i *Nitellopsis obtusa*. Udział tych ramienic w fitolitoralu jest niewielki – często to kilku metrowe skupienia – i zmniejsza się w ciągu ostatnich lat.

Biorąc pod uwagę uwzględnienie kolejnego zbiornika z rzadkimi gatunkami ramienic i zespołami roślinnymi jako siedlisko 3140 stopień reprezentatywności oceniono jako doskonały (A). Natomiast powierzchnia względna siedliska nie przekracza poziomu 2% w stosunku do powierzchni w obrębie kraju (względna powierzchnia C). Z kolei stan zachowania występujących na tym terenie zbiorowisk roślinnych ramienic zakwalifikowano do kategorii C na podstawie dokonanych ocen częściowych. Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana) właściwa struktura roślinności ramienicowej na Jeziorze Zamorze (BULiGL, 2016), mniej bogata na Jeziorze Dobrzyczno (Joniak i in., 2018). Stopień zachowania funkcji – III (średnie lub niekorzystne perspektywy). Podstawą przyjęcia takiej oceny dla tego parametru jest zły stan wody w Jeziorze Dobrzyczno (Gąbka, 2013; Joniak, 2017; Joniak i in., 2018). Możliwość odtworzenia – III (trudne lub niemożliwe). W tym przypadku, konieczne jest wprowadzenie zabiegów ochrony czynnej na Jeziorze Dobrzyczno w celu polepszenia warunków fizykochemicznych wody, lecz perspektywa osiągnięcia celu będzie długotrwała (Joniak i in., 2018).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	B02.04		i
L	G05.04		i
L	G02.08		o
M	J02.01		i
H	F02.03		i
L	D01.02		i
M	B		i

L	F03.02.03		i
H	A08		o
M	X		b
L	F03.01		i
H	A02.01		o
L	D01.01		i
L	D01.03		i
M	K02.03		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	B		i
L	G02.08		o
M	X		b

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej. Oddział w Poznaniu. Plan Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Pniewy na okres od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2026 r. Poznań, 2016.2. Brzeg, A.; Wojterska, M. Zespoły roślinne Wielkopolski, ich stan poznania i zagrożenie. W: M. Wojterska (red.). Szata roślinna Wielkopolski i Pojezierza Południowopomorskiego. Przew. Sesji Ter. 52. Zjazdu PTB, 24-28. 09.2001. Poznań, 2001, 4-110.3. Gąbka, M. Roczny raport dla siedliska 3140 na stanowisku Jezioro Dobrzyczo (Lubosz Wielki). Baza danych Instytutu Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk gromadząca dane Państwowego Monitoringu Środowiska prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, 2013.4. Gąbka, M. Wybrane aspekty siedliskowe występowania ramienic w zarastających jeziorach śródlęśnych Wielkopolski. W: L. Burchardt (red.). Zasługi Prof. dr hab. Izabeli Dąbbskiej w kształtowaniu dzisiejszego wizerunku ochrony przyrody. Sesja naukowa w 20 rocznicę śmierci Prof. dr hab. Izabeli Dąbbskiej, Poznań, 2004, 29-45.5. Gąbka, M. Zbiorowiska roślinne jezior humusowych Wielkopolski na tle ich uwarunkowań siedliskowych. Rozprawa doktorska. Zakład Hydrobiologii, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Poznań, 2004.6. Gąbka, M., et al. Habitat requirements of the *Chara intermedia* phytocoenoses in lakes of western Poland. *Biologia*, 2007, 62.6: 657-663. 7. Gąbka, M.; Burchardt, L.; Owsiany, P. The influence of co-occurring vegetation and habitat variables on distribution of rare charophyte species *Lychnothamnus barbatus* (Meyen) in lakes of western Poland. *Polish Journal of Ecology*, 2010, 58.1: 13-25.8. Gąbka, M.;

Owsianny, P. M. *Lychnothamnus barbatus* (Meyen) Leonhardii in the Wielkopolska region (NW Polska) - phytocoenoses and habitat characteristic. In: *Algae in Ecological Quality of Water Assessment*, XXVI International Phycological Conference, Lublin-Nałęczów, 2007. 9. Gąbka, M.; Owsianny, P. M. Shallow humic lakes of the Wielkopolska region—relation between dystrophy and eutrophy in lake ecosystems. *Limnological Review*, 2006, 6: 95-102. 10. Jackowiak, B., et al. Red list of vascular flora of Wielkopolska (Poland). *Biodiv. Res. Conserv*, 2007, 5.8: 95-127. 11. Joniak, T. Roczny raport dla siedliska 3140 na stanowisku Jezioro Dobrzyczno (Lubosz Wielki). Baza danych Instytutu Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk gromadząca dane Państwowego Monitoringu Środowiska prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, 2017. 12. Joniak, T.; Gabka, M.; Rosińska, J. Ekspertyza przyrodnicza dotycząca siedliska przyrodniczego 3150 „Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion, Potamion*” w obszarze Natura 2000 Zamorze Pniewskie PLH300036. Poznań, 2018. 13. Kaźmierczakowa, R., et al. Polish red list of pteridophytes and flowering plants. Instytut Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk, Kraków, 2016. 14. Pełechaty, M., et al. *Lychnothamnus barbatus* in Poland: habitats and associations. *Charophytes*, 2009, 2.1: 13-18. 15. Siemińska, J., et al. Red list of the algae in Poland. *Red list of plants and fungi in Poland*, 2006, 37-52. 16. Sugier, P., et al. *Lychnothamnus barbatus*: global history and distribution in Poland. *Charophytes*, 2009, 2.1: 19-24. 17. Żarnowiec, J.; Stebel, A.; Ochyra, R. Threatened moss species in the Polish Carpathians in the light of a new Red-list of mosses in Poland. *Bryological studies in the Western Carpathians*. Eds A. Stebel, R. Ochyra. Sorus, Poznań, 2004, 9-28.

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Poznaniu
Adres:	Polska Jana Henryka Dąbrowskiego 79 60-529 Poznań
Adres e-mail:	sekretariat.poznan@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Plan urządzania lasu dla Nadleśnictwa Pniewy Link: https://bip.lasy.gov.pl/pl/bip/dg/rdlp_poznan/nadl_pniewy/plan_urzadzania_lasu
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH300036

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

